

Παναγιώτης Μαυροειδής

Με ιερή αγανάχτηση η **Θ. Φωτίου**, Αναπληρώτρια Υπ. Εργασίας, στην ομιλία της στη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής για το πολυνομοσχέδιο, κατακεραύνωσε τους πάντες λέγοντας:

«Το 50% των ελληνικών οικογενειών που έχουν παιδιά από 6 έως 15 χρόνων στο δημοτικό και στο γυμνάσιο θα ωφεληθούν από τα σχολικά γεύματα. Είναι όλοι αυτοί στη φτώχεια και στην ακραία φτώχεια; Αυτοί θα έχουν σχολικά γεύματα, δηλαδή 450.000 παιδιά. Είναι ντροπή σας να λαιμοδεύετε τα σχολικά γεύματα. Τα σχολικά γεύματα είναι άλλη κουλτούρα στο ελληνικό σχολείο. Είναι αυτό που δημιουργεί νέες αρχές συντροφικότητας και σχέσεις μεταξύ των παιδιών. Το είδαμε ό,που το εφαρμόσαμε: αυξήθηκε η σχολική απόδοση, βελτιώθηκε η σχολική συμπεριφορά. Ντροπή σας, οι πορφυρογέννητοι των κολλεγίων να μιλάτε για συσσίτια στο δημόσιο, όταν εσείς τα λέγατε γεύματα στα κολλέγια».

Έτσι λοιπόν μάθαμε από την κ. Υπουργό ότι τα συσσίτια οργανώνονται από την κυβέρνηση για λόγους κουλτούρας, διαμόρφωσης πνεύματος συντροφικότητας και ανόδου των σχολικών επιδόσεων.

Ο «κομμουνισμός των χορτάτων» σε επίδειξη πνεύματος και ρεσιτάλ πρόκλησης και υποκρισίας!

Αν είναι έτσι κυρία Θεανώ, να αναθέσετε τα σχολικά συσσίτια στο Υπουργείο Άμυνας και τον Π. Καμμένο. Ο στρατός και αν έχει τεράστια διαχρονική πείρα από την οργάνωση πνεύματος «συντροφικότητας και συλλογικής κουλτούρας».

«Εύχομαι παιδάκι μου, ο θεός να με πάρει νωρίς και να μη προλάβω να δώ πάλι παιδιά να ζούν με σκονόγαλο στο σχολείο».

Είναι το σχόλιο μιας γερόντισσας παπαδιάς, που ναι, όντας άσχετη από το ...μαρξισμό της Φωτίου και του Τσακαλώτου, έχει κάνει μια ταύτιση στο μυαλό της:

Όπου ακούς συσσίτια στο σχολείο, στην εκκλησία, στη γειτονιά, (αλλά και επιδόματα και βοήθειες και ελεημοσύνες και φιλανθρωπία) αυτό σημαίνει και εξάπλωση της φτώχειας και εμπέδωση της ταπείνωσης.

Αλλά αυτά για την Θ. Φωτίου είναι ψιλά γράμματα. Θα τη διευκολύνουμε στη σκέψη της ανατρέχοντας σε κατοχικό δημοσίευμα του 1941:

«Οι ουρές, δεξιά κι αριστερά, σταματούσαν την κυκλοφορία και χρησίμευαν σαν πόλοι έλξης κάθε ανήσυχου περιπατητή. Στα συσσίτια οι γκρίνιες και οι φαγωμάρες διάνθιζαν την πολύωρη αναμονή και έδιναν κουράγιο στους πιο ανυπόμονους. Οι πιο εξαντλημένοι και με πρησμένα κάποτε τα πόδια βαρυγκωμώντας περίμεναν και αυτοί. Όταν το συσσίτιο τέλειωνε, χωρίς να προλάβουν να πάρουν όλοι, όπως συνέβαινε συχνά, η ουρά διαλύονταν με φωνές και αντεγκλήσεις (...). Λεφούσι τα παιδιά ανάκατα με την αλητεία ρίχνονταν στα σκουπίδια και στα απορρίμματα. Έψαχναν να βρουν κάτι φαγώσιμο. Και πολλές φορές δίπλα στους ξυλισμένους, που κείτονταν στο πεζοδρόμιο, έβλεπε κανείς να παραστέκουν άνθρωποι βουβοί και ακίνητοι».

Καταλαβαίνουν τι κάνουν;

Μετά το «η εργασία απελευθερώνει», η Θ. Φωτίου, εφηύρε και το «το συσσίτιο, αναπτύσσει τη συντροφικότητα»!

Κυρία Φωτίου, τους πορφυρογέννητους των κολλεγίων δεν μπορείτε αλήθεια να τους δείτε, ακριβώς διότι κάθεστε από τη μεριά τους. Έτσι, έχετε και ένα άλλο πρόβλημα, καθώς τους φτωχοδιάβολους που έχετε απέναντί σας, τους βλέπετε αντεστραμμένα, μιας και τους κοιτάτε με τα μάτια της εξουσίας που τους έχει καταδικάσει, μιας εξουσίας της οποίας το πρώτο μέλημα είναι η αναπαραγωγή της.

Ο σύντροφός σας **Ευκλείδης Τσακαλώτος**, από την άλλη, ίσως λόγω της μη ευχερούς

χρήσης της ελληνικής γλώσσας, αποδεικνύεται ασύγκριτα πιο ειλικρινής και αληθινός από σας. Κοιτάξτε τι είπε στη Βουλή:

«Τα μέτρα την περίοδο 2015-2021 θα είναι ύψους 14, 2 δισ. Αν διαιρέσουμε τα 14,2 δισ. μέτρα με την επταετία, έχουμε 2 δισ. ευρώ. Οι προηγούμενες κυβερνήσεις στα πέντε χρόνια πήραν 63 δισ. Την τελευταία φορά που διαίρεσα 63 διά του 5 ήταν μεγαλύτερο από τα δύο. Αυτό πρέπει να το θυμόμαστε».

Ας αφήσουμε στην άκρη το ερώτημα αν τα νούμερα είναι έτσι. Δεν είναι αυτό το πιο σημαντικό. Μάλλον ο Δ. Χριστούλας όταν άφηνε εκείνη την βαριά παρακαταθήκη στην Πλατεία Συντάγματος, με το ίδιο του το σώμα, δίνοντας δημόσια τέλος στη ζωή του στις 4 Απριλίου 2012, μάλλον δεν είχε σκεφτεί να νοσηματοδοτήσει την οριακή πολιτική πράξη του, με αυτή την διαίρεση του Τσακαλώτου.

Τι μας είπε ο κ. Ευκλείδης της διαπραγμάτευσης;

Σκάβουν τον τάφο της κοινωνικής πλειοψηφίας και μετράνε τα μέτρα που προχωράει ο καθένας το μακάβριο έργο τους στη βάρδιά του!

Δεν πρόκειται για ανόητους ανθρώπους, ούτε για αδιάβαστους.

Έχουν ένα διπλό πρόβλημα, μάλλον ένα **διπλό πολιτικό κόμπλεξ**.

Στον πορφυρογέννητο αστικό κόσμο που υπηρετούν (διότι σε αυτόν ανήκει η καρέκλα που κάθονται και τη λένε κυβέρνηση), έχουν μεγαλύτερο άγχος και κόμπλεξ από τους κλασικούς δεξιούς, να αποδείξουν ότι **δεν είναι αριστεροί**, ότι δεν κρατούν τίποτα από τις «νεανικές υπερβολές» και «λαϊκίστικες τρέλες. Για αυτό και το παρακάνουν με τα μέτρα, κάνοντας τους δεξιούς και τους φασίστες να χασκογελούν.

Από την άλλη, στον κοσμάκη που τους είχε πιστέψει, μιλώντας για «αριστερή διακυβέρνηση», όσο και να το πείς, θέλουν κάπως να αποδείξουν **ότι δεν είναι δεξιοί**. Για αυτό και παίρνουν βραβείο στην εξαπάτηση, στρεψοδικία, ψευδολογία

Ε, αυτό το άθλιο μίγμα είναι που τους καθιστά **καταγέλαστους**, αλλά και **επικίνδυνους**.

Προς το παρόν, περισώζονται πίσω από αυτό που λέει ο Τσίπρας «ο κόσμος δεν κινητοποιείται, άρα μας στηρίζει».

Πάλι τα βλέπουν ανάποδα τα πράγματα.

Ο κόσμος ναι, είναι σε μια αμηχανία. Εμβρόντητος βλέπει την κατρακύλα τους.

Το να τους μουντζώσει, φαντάζει, ακόμη, σα να μουντζώνει τον εαυτό του.

Προχθές εκεί στο Σύνταγμα, ήταν χαρακτηριστική η εικόνα: Αυτοί οι ηγετίσκοι του ΣΥΡΙΖΑ που πριν ήταν έξω από τη Βουλή διαμαρτυρόμενοι για τα μνημόνια, τώρα ήταν μέσα εξηγώντας γιατί το νέο μνημόνιο δεν είναι μνημόνιο αλλά «συμπλήρωμα» και «ανάπτυξη».

Όμως αυτή η φάση είναι προσωρινή και θα διαλυθεί σα σκόνη. Και τότε θα τους πάρει και θα τους σηκώσει...

ΥΓ: Συγχαρητήρια στους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ για εκείνο το “ομόθυμο ΝΑΙ των 153 στο πολυνομοσχέδιο”. Όχι σαν τους δεξιούς και τους πασόκους που λάκιζαν μόλις οι κυβερνήσεις τους έφερναν τα μνημόνια...